

M. A. ja M. I. ULJANOVALLE

27/XII. 97.

Rakas äiti, sain rahalähetykset, sekä ensimmäisen että toisen (s.o. sekä 16. XI että 8. XII lähetetyn). Nykyisin saamme muonarahankin säännöllisesti, joten siinä suhteessa asiat ovat täysin järjestyksessä ja luulen, etten pitkään (verraten pitkään) aikaan tarvitse mitään ylimääräisiä.

Luonani on ollut jo muutamia päiviä Gleb. Hän sai luvan tulla luokseni 10 päiväksi. Elämme mainiosti, kävelemme hyvin paljon, sääkin on onneksi ollut enimmäkseen hyvin leutoa. Sen jälkeen kun oli yksi pakkaspäivä, jolloin pakkaneen nousi kuulemma 36° R (noin puolitoista viikkoa sitten), ja muutamia pyrypäiviä („pogoda”*, kuten siperialaiset sanovat), on ollut hyvin leutoja päiviä ja olemme metsästelleet hyvin innokkaasti, ...vaikkakin hyvin huonolla onnella. Eihän täällä talvella voi metsästä! Kävelyretket ovat sen sijaan miellyttäviä. Pyhien vuoksi posti ei lähtenyt tämän viikon keskiviikkona (eikä saapunut perjantaina)—tämä on kolmas kerta, kun Shushissa asuessani posti lyödään laimin — ei vielä kovin usein. Vieraan ansiosta se jää muuten melkein huomaamatta.

Suutelen sinua hellästi. Sinun V. U.

Lähetän aikakauslehdelle tarkoitettun kirjoitukseni. Olisi hyvä lähettää se edelleen mahdollisimman pian: ehkä ehtisi tammikuun numeroon ¹¹⁹.

Gleb lähettää kaikille terveiset. Manjashalle pyytää sanomaan, että hän luulee joutuvansa väittelemään monista asioista Manjashan kanssa.

* — „sää”. Suom.

Manjashalle

Älä ahkeroi niin kovasti Stangen vuoksi, Manjasha: todennäköisesti olen erehtynyt. Kuinka niin monen vuoden takaa voisi muistaa! Löytyi yksi kirjoitus — hyvä sekin. Olen muistavinani vielä senkin, että toinen kirjoitus ei ollut „*Ekonomitsheski Zhurnalissa*”¹²⁰, vaan „*Severnyi Vestnikissä*” v. 1891 (ainakin olen nähnyt hiljattain jossain sellaisen sitaatin). Missään tapauksessa ei tarvitse selailaa „*Ekonomitsheski Zhurnalia*” vuoteen 85 saakka.

Siitä, että hankitte tänne tuloa, olen hyvin iloinen. Nyt on tilanne toinen eikä minulla ole erikoisia syitä estellä. Kun odottaa siihen saakka, kunnes Jeniseillä alkavat kulkea laivat, matkan voi tehdä ilman suurempia hankaluuksia. Hyvin mahdollista on, että myös Nadezhda Konstantinovna matkustaa luokseni: tämä kysymys luultavasti ratkeaa kohta ja ehkä on jo ratkennutkin, kun luet tätä kirjettä. Mutta jos hänen sallitaan ottaa karkotuspaikaksi Shu-shu-shu Venäjän pohjolan asemesta, hänen ei tietysti sallita lykätä matkaansa kevääseen, vaan hänen täytyy matkustaa heti.

Puristan kättäsi. V. U.

Muistan Markin kirjoittaneen minulle kerran siitä, eikö minulle pitäisi hankkia Moskovasta metsästyskoiraa? Silloin suhtauduin siihen hyvin kylmästi, sillä luotin Pegasokseen, joka petti minut niin säälimättömästi. Nyt suhtautuisin tietysti hyvin myötätuntoisesti sellaiseen suunnitelmaan, mutta kaiken todennäköisyyden mukaan se on pelkkää utopiaa eikä maksa vaivaa yrittää. Kuljetus on tavattoman kallista. Gleb haaveksii: pitää ottaa pieni koiranpentu ja tuoda se korissa! Nauroimme tuolle suunnitelmalle, joka ei ole tietenkään paljon parempi kuin muutkaan. Ei, Mark nähtävästi vain „leventeli”; mutta näistä lisäriveistä voit nähdä, kuinka tyhjänpäiväiset kysymykset askarruttavat toisinaan Shu-shu-shun ja Te-te-tesin asukkaita.

*Lähetetty Shushenskojen kylästä
Moskovaan*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 2.—3. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan